

Sincer, nu știm cu certitudine câte victime, căci nu este corect politic să știm.

Dar de ce nu putem știi ? Sunt atâtea statistici care se fac în lume cu trenduri, baze de date, averi, comunicare, preferințe, furnizori, obiceiuri alimentare, maladii genetice și dobândite și încă multe altele. Asta ca să știm ce studii să urmeze descendenții noștri, cui să lase ce dobândesc și de ce să se ferească.

Atunci cum nu putem știi ? Erau și oameni la muncă impusă, în special se cunoaște de coreeni. Dar trebuie să fi fost și alții, căci australianul Wilfred Borscht sau Burchell nu s-a dus de florile mălului la Hiroshima la 02 septembrie 1945 (unde megatonele detonate au fost puțințele, iar ciuperca nucleară mititică, nu ca la Nagasaki). De ce a avertizat de efectul radioactiv acest defetist urâcios ? Probabil pentru că a fost și el serios afectat (dar nu știa de ce). Ce înseamnă să fi curios. Totuși, mărturia sa este importantă și acuzatoare (dar îl incrimina de pseudo-comunist).

Cel care a aruncat prima bombă (cea mititică) a avut pieptul plin de decorații în toate culorile și a murit la o vârstă înaintată aparent fără regrete (cel puțin în declarații publice. Dar bomba A a fost la sol. Omul s-a urcat în avion și a pornit în zbor, însoțit de alte B52-Superfortress destinate să fotografieze distrugerea de la sol). Bomba B a fost aruncată pe țărmul de la Nagasaki, dar mai spre mare. Ar fi murit doar peștii (căluții de mare deloc). De ce să nu facă foamea cei din Nagasaki, căci și la ei totul era drămuț în timpul războiului, nu ? Deci în Nagasaki se putea muri de inaniție.

De ce toate acestea ? De ce se mai fac experimente, nu s-a văzut cât de distrugătoare sunt ? Îi dureau de salvarea vieților lor ? Oamenii de știință nu au fost ascultați, ei nu erau militari (ieșiseră probabil din programul cornul și laptele și s-au bucurat la studii la Universități de prestigiu și la proiecte militare bine subvenționate. Ei au avut regrete, căci intuiau măcar efectele distrugătoare).

Deci nu putem știi.

Ați numărat supraviețuitorii din listă ? Par a fi 14 nume, între care recunoaștem Noguchi și Yasui. Dacă ar fi știut, unii s-ar fi putut poate salva ? Probabil că nu, căci Japonia e o țară corporatistă și angajarea e pe viață (deci oamenii nu aveau opțiuni).

La noi angajarea de ce nu este pe viață ? Cum de ce ? Să dea "mericanii" peste noi cu insecticid nuclear ? Oricum noi suntem indolenți, mai ales cei care cred că închisorile pentru convingeri politice sunt continue și on-line pentru writeri cu conștiințe penibile.

Un pios respect celor afectați în vreun fel de aceste două evenimente cvasi-colosale.

Acum să o înțelegem altfel pe Dna. Kusama Yayoi și arta Dânsei (pictura în puncte)....

Până la urmă de ce se luptau soldații japonezi pe viață și pe moarte ? Pentru Împărat și patrie, ori pentru că aveau demnitate și jurnalele mericane îi portretizau în fel și chip în caricaturi ? Iar mericanii încercau în fel și chip să-i facă să demobilizeze, prin diverse mesaje, dar rezultatul era contrar. Chestiunile de onoare duc la răzbunări urâte, necontrolate (aceasta știm tot din Sfânta Scriptură, când Simeon și Levi- frații Dinei, fii lui Iacov- trec prin tăișul săbiei pe Hamor, pe Sihem, fiul lui Hamor și pe tot ce mișca în orașul lor. Dar au luat-o pe Dina de la Sihem. Chestiunile de onoare sunt extrem de delicate. În fiecare dintre noi este un Simeon și un Levi care vor dori răzbunare pentru o Dină.

Japonia are o cu totul altă cultură (dar deloc derizorie) și e țara unde soarele răsare.

Înțelegeți ce puteți din cele scrise anterior și de asemenea că de aceea există diplomație, ca asperitățile să poată fi netezite prin discuții fructuoase.

Scris pro-bono astăzi trei decembrie douămiiidouăzeci și unu, toujours pro-bono bono și trimis la sighet-online. Revizuit în șase.

De ce nu trebuia să fi fost victime în Japonia la încheierea WW2 P a II-a

Scris de Valentin-Claudiu I. DOBRE

Joi, 06 Ianuarie 2022 14:23 -

Scris de Gheorghița N. Dobre și Valentin-Claudiu I. Dobre din surse scrise și internet